

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 3 Pv 483/13/5506-61
EEČ: 2-40-162-2017

Martin 07.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
XXXXX: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenej dobe od 27. 06. 2007 do 10.00 h dňa 30.06.2007 v Martine, XXXXX, ktorý mala v prenájme spoločne s manželom XXXXX, nar. XXXXX trvalé bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, a ktorého vlastníkom bola poškodená XXXXX, rod. XXXXX, pri tom ako sa z neho vysťahovala, zobrala 1 ks bezpečnostné dvere nezistenej značky, plávajúcu podlahu z obývačky o výmere cca 18 m² a kuchynskú linku so vstavanou elektrickou rúrou a plynovým sporákom nezistenej značky, a následne v záchode bytu odtrhla prívod vody do pračky, čím spôsobila škodu krádežou poškodenej XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX, vo výške 2 157,60 Eur a poškodením zariadenia bytu škodu vo výške 33,--Eur

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX – východ, OR PZ XXXXX v konaní vedenom pod sp. zn. XXXXX vykonával skrátene

vyšetrovanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona (ďalej Tr. zák.), ktorého sa mala dopustiť obv. XXXXX, nar. XXXXX, na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu dokazovania v rámci vykonaného skráteného vyšetrovania poverený príslušník PZ vykonal dôkazy v rozsahu postačujúcom pre konštatovanie úplného zistenia skutkového stavu veci, v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

XXXXX obsahom svojich výpovedí z 14. 12. 2007 a 10. 07. 2017, v procesnom postavení obvinenej v podstate uviedla, že v roku 2007 žila spoločne s vtedajším manželom XXXXX, pričom byt č. XXXXX začali užívať od októbra roku 2005, nakoľko si ho zakúpili za sumu 950 000,-Sk. Nemali celú hotovosť na kúpu bytu, tak si požičali peniaze od p. XXXXX (manžela poškodenej), pričom mu mali splácať mesačne sumu vo výške 19 000,-Sk. Na presné skutočnosti si nespomína, avšak vie, že predmetný byt si zakúpili tak, že po dohode s bývalým majiteľom im v byte ostali bezpečnostné dvere a kuchynská linka so vstavanými spotrebičmi. Následne si do bytu zabezpečili položenie plávajúcej podlahy, avšak táto bola len v obývacej izbe, v ostatných izbách mali len korok. S odstupom času si už nespomína na presné skutočnosti, avšak jej vtedajší manžel sa dostal do platobnej neschopnosti a dlhovali pánovi XXXXX dvojmesačnú splátku. XXXXX im povedal, aby byt dali prepísať na neho a keď sa dostanú z platobnej neschopnosti, tak ho zase za tú istú sumu prepíše na nich. Byt mu mali predať za sumu 950 000,-Sk, avšak pri podpisovaní zmluvy si všimli cenu na kúpnej zmluve, kde bola uvedená suma 800 000,-Sk, čo podpísať nechceli. Pán XXXXX im povedal, že ak to nepodpíšu, tak ich dá na exekúcie. Zmluvu podpísali po dohode, že ich v byte nechá bývať ako nájomcov, kým si nevybavia peniaze na opätovné odkúpenie tohto bytu. Vie, že tento byt bol písaný na pani XXXXX, pričom obvinená túto pani nikdy osobne nevidela. Celú „správu“ bytu mal na starosti pán XXXXX. Pri podpisovaní zmlúv sa s pánom XXXXX dohodla, že ak im vypovie zmluvu, tak si z bytu vezme aj svoje veci a to konkrétne kuchynskú linku so vstavanými spotrebičmi a bezpečnostné dvere, ktoré si zakúpili od predošlého majiteľa, ako aj podlahy, ktoré si dali spraviť do obývacej izby ešte v čase, keď im byt patril. Na toto im pán XXXXX povedal, že to nebude potrebné, pretože ich v byte nechá bývať. Menovaná sa ale opätovne dostala do finančných problémov a nájomné vo výške 10 000,-Sk bez energií a platieb pre OSBD platila na polovicu v mesiaci apríl 2007, máj 2007 a v júny roku 2007 už pánovi XXXXX nezaplatila, nakoľko jej bola doručená výpoveď nájmu k 30.06.2007 od vlastníčky, pani XXXXX. Je pravda, že z bytu pri sťahovaní zobrala kuchynskú linku, podlahy a bezpečnostné dvere, pretože tak boli s pánom XXXXX dohodnutí. Nie je si vedomá, že by sa dopustila niečoho protiprávneho. Priznáva, že vyššie uvedené veci a to podlahu z obývacej izby, kuchynskú linku so vstavanými spotrebičmi a bezpečnostné dvere si z bytu zobrala pri sťahovaní, avšak tak to vopred aj povedala pánovi XXXXX, boli tak dohodnutí.

Svedkyňa poškodená XXXXX vo svojej výpovedi z 13. 07. 2017 uviedla, že bola majiteľkou bytu XXXXX nachádzajúceho sa na druhom poschodí v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX v katastrálnom území mesta XXXXX. Tento byt si zakúpila na základe kúpnej zmluvy z 29. 01. 2007 od manželov XXXXX a XXXXX. Byt si prevzala v deň podpisu zmluvy, čo bolo 29. 01. 2007. Následne 31. 01. 2007 uzatvorila nájomnú zmluvu s XXXXX a XXXXX. V súčasnej dobe je tento byt už predaný a nevie uviesť komu, ani kedy sa

predal, nakoľko celú správu majetku mal na starosti práve jej manžel, XXXXX, nakoľko mal v tej dobe realitnú kanceláriu a venoval sa predaju a odkupovaniu bytov. Tento konkrétny byt bol napísaný na jej meno z toho dôvodu, že jej manžel nechcel mať na seba napísaných veľa nehnuteľností, tak to rozdeľoval medzi nich dvoch. Nevie ani uviesť, kde sa tento predmetný byt nachádzal, tom čase ona mala malé dieťaťko, o ktoré sa starala a správa majetkov ju nezaujímala. S odstupom rokov si nespomína na presné udalosti, ktoré sa mali odohrať v tomto byte, len si spomína, že jej manžel hovoril o nájomcoch, ktorí neplatili, avšak nič bližšie nevie. Nevie sa vyjadriť k tomu, v akom stave ostal byt, keď sa odtiaľ nájomcovia vysťahovali. Nenárokuje si žiadnu náhradu škody. Nevie sa vyjadriť ku skutočnostiam dôležitým pre trestné konanie a jej manžel, ktorý o tomto spore vedel viac je už mŕtvy.

Svedok XXXXX k stíhanému skutku 08. 10. 2013 vypovedal, že do júna roku 2007 mal v prenájme s bývalou manželkou obv. XXXXX byt č. XXXXX V byte bývala prevažne jeho manželka s deťmi, on bol dlhodobo v zahraničí. Plávajúcu podlahu do bytu robil on. Čo sa udialo potom ako skončil nájom bytu on nevie, bol vo Francúzsku, s p. XXXXX nejednal. O všetkom sa dozvedel iba z počutia od svojej bývalej manželky.

Svedok XXXXX 30. 06. 2007 a 14. 09. 2007 ku skutku v podstate vypovedal, že vlastníkom predmetného bytu bola jeho manželka, XXXXX. Skutočnosti týkajúce sa nadobudnutia predmetného bytu, ako aj následného uzatvorenia nájomnej zmluvy s manželmi XXXXX popísal v podstate zhodne ako obvinená obsahom jej výpovede. Ďalej vypovedal, že po ukončení nájmu, keď prišiel do predmetného bytu zistil, že sú vymenené vstupné dvere, vytrhaná plávajúca podlaha, demontovaná kuchynská linka so vstavanými spotrebičmi a vytrhnutý prívod do práčky na záchode. Všetky spomenuté veci sa nachádzali v čase kúpy bytu v ňom, preto jej toho názoru, že tieto boli jeho súčasťou. Uvedené veci sa nachádzali v predmetnom byte v čase jeho kúpy jeho manželkou, preto mali v ňom ostať aj po skončení nájmu. Záverom výpovedí vyčíslil škodu, ktorá mala vzniknúť jeho manželke.

Do spisového materiálu bola doložená zápisnica o jeho obhliadke z 30. 06. 2007 spolu s fotodokumentáciou z obsahu ktorej je zrejmé, že veci uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia sa v danom byte v čase jeho obhliadky nenachádzali.

Vo forme listinných dôkazov boli zabezpečené kópie scudzovacích zmlúv viažuce sa na predmetný byt, ktorými bol tento prevedený z predávajúceho – XXXXX na kupujúcich – manželov XXXXX (z 21. 10. 2005), ako aj z predávajúcich – manželov XXXXX na kupujúcu XXXXX (z 29. 01. 2007). Taktiež bola zabezpečená vyššie spomenutá nájomná zmluva z 31. 01. 2007 uzatvorená medzi prenajímateľkou XXXXX a nájomcami manželmi XXXXX ako aj ďalšie súvzťažné listinné dôkazy viažuce sa k tomuto nájomnému vzťahu.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. prečinu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,--Eur.

Podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (úmysel priamy).

Podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (úmysel nepriamy).

Pre naplnenie vyššie citovanej skutkovej podstaty trestného činu, po objektívnej stránke, sa vyžaduje konanie páchatela, ktorým si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatelovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii. Za cudziu vec treba považovať vec, ktorá páchatelovi vlastnícky vôbec nepatrí, resp. mu nepatrí výlučne, za predpokladu, že s ňou nakladá ako s vlastnou alebo spôsobom, ktorý je vyhradený výlučnému vlastníkovi. Pri uvedenom trestnom čine teda vždy musí ísť o nakladanie s cudzou vecou, preto sa vlastník nemôže dopustiť krádeže vlastnej veci, ani návodu a pomoci ku krádeži takej veci (okrem prípadu spoluvlastníctva).

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatelmi).

Spôsobením malej škody sa rozumie spôsobenie škody prevyšujúcej sumu 266,--Eur (cit. § 125 ods. 1 veta prvá Tr. zák.).

Pre na plnenie subjektívnej stránky uvedeného trestného činu sa vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu, ktorý musí zahŕňať všetky znaky objektívnej stránky, vrátane prisvojenia. Zavinením sa rozumie vnútorný psychický vzťah páchatela k skutočnostiam tvoriacim trestný čin. Tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu (ďalšou jej zložkou môže byť pohnútku).

Vyhodnotením dôkazov vykonaných v tejto trestnej veci možno konštatovať, že dotknutý byt bol predmetom viacerých scudzovacích právnych úkonov v krátkom časovom slede, tak ako je uvedené vyššie. Jeho vlastníkmi sa prvotne stali manželka XXXXX tento zakúpili od XXXXX (zmluva z 21. 10. 2005). Kúpnu cenu manželka XXXXX mali hrať z finančných prostriedkov im požičaných aj XXXXX. Následne v čase keď boli manželka XXXXX jeho vlastníkmi mali tento byt zveľadiť, položiť do jednej izby plávajúcu podlahu, financujúcu „prerábku“ z vlastných zdrojov. Potom ako sa manželka XXXXX dostali do „finančnej“ tiesne bol dotknutý byt prevedený na manželku XXXXX, poškodenú XXXXX, ako kupujúcu. S XXXXX, tak ako potvrdila obvinená, ako aj samotná poškodená, manželka XXXXX nikdy ohľadom zmlúv (kúpnej a následne nájomnej) nekomunikovali a nedojednávajú s ňou ich obsah a náležitosti. Obvinená konštantne v priebehu trestného konania v tejto trestnej veci tvrdila, že bola dohodnutá s XXXXX na tom, že pokiaľ skončí nájomný vzťah, ktorý ona uzatvorila s XXXXX, tak si z bytu zoberie všetky veci, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, nakoľko mali byť jej. Ani jedna zo zmlúv (kúpna a následne nájomná) o uvedených veciach „nepojednávajú“.

Vlastnícke práva k veciam konkretizovaným vo výrokovej časti tohto

uznesenia zostali preto nanajvýš sporné, a pochybnosti o tom, komu vecné práva k nim skutočne patria, neboli odstránené ani dôkazmi vykonanými ešte za života XXXXX, ktorý ohľadom nich konal za poškodenú XXXXX.

Na základe vykonaného dokazovania teda bola konštatovaná diametrálna odlišnosť „prezentácie“ vecných práv k hnutelným veciam popísaných vo výrokovvej časti tohto uznesenia tak obvinenou, ako aj svedkom XXXXX, ktorý „zastupoval“ v rámci záväzkovo – právnych vzťahov poškodenú XXXXX.

Vzhľadom k existujúcemu „súkromnoprávnemu“ rozmeru bazálnej skutočnosti od ktorej sa odvíja trestné konanie vedené v tejto trestnej veci (vlastnícke právo k veciam špecifikovaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia) je namieste poukázať aj na všeobecný právny princíp „ultima ratio“.

Pre vysvetlenie je potrebné uviesť, že princíp ultima ratio, ako interpretačné pravidlo v praxi orgánov aplikácie práva, má vlastný priemet aj v judikatúre Ústavného súdu SR. Ústavný súd SR v náleze zo dňa 01. 04. 2009 sp. zn. I. ÚS 402/2008 vyslovene konštatoval, že „trestné právo (trestný čin) s trestnoprávnou kvalifikáciou určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, je potrebné považovať za ultima ratio, teda za krajný prostriedok, ktorý má význam predovšetkým celospoločenský, t. j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. V zásade však nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva (vigilantibus iura), ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je však neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je ochrana predovšetkým celospoločenských hodnôt, nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére. Ústavný súd k uvedenému dodáva, že v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú okrem toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, respektíve ak nie sú tieto predpoklady nespochybniteľne zistené“.

Obdobným spôsobom judikoval Ústavný súd v náleze zo dňa 14.12.2011 sp. zn. I. ÚS 316/2011, ako aj uznesení sp. zn. IV. ÚS 55/2009 zo dňa 19.02.2009.

Odvolávajúc sa na už prezentované interpretačné pravidlo „ultima ratio“ uzatváram, že je neprípustné, aby orgány činné v trestnom konaní bez ďalších relevantných dôvodov ingerovali do majetkových sporov, ktoré majú súkromnoprávny základ. Tieto orgány musia dbať na to, aby prostriedky trestného práva neboli z rôznych dôvodov (zištných, zastrešujúcich atď.) zneužívané, v občianskoprávnych a obchodnoprávnych vzťahoch, v úmysle druhú zmluvnú stranu primäť k riadnemu plneniu zmluvných povinností.

V nadväznosti na uvedené je potrebné podotknúť, že bolo povinnosťou a v záujme zmluvných strán dojednať obsah záväzkovo-právneho vzťahu v takej kvalite, ktorá by bola zárukou ochrany ich práv a oprávnených záujmov, o to viac, že sa jednalo o viaceré nadväzujúce záväzkovo právne vzťahy (kúpna zmluva, nájomná zmluva), medzi tými istými účastníkmi.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom k vyššie rozvedeným skutkovým záverom konštatovaným na základe vyhodnotenie vykonaných dôkazov a v nadväznosti na nich prezentované právne závery bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Daniel Mikuláš
prokurátor